

Zulümden kaçan ‘Melekler’

YA ZI Enes Cansever
Gazeteci - Yazar

Bir zalim ve gaddar rejimin zulmünden kaçan günahsız yavrular Ege'nin soğuk sularında hayata gözlerini yumdu. Biri yeni doğmuş bebek, 4'ü çocuk, 2'si kadın 7 kişi boğularak hayatını kaybetti.

Nasıl kurarsanız kurun cümleleri! Tepki ve iç acınızı ifade gayretleriniz yetersiz kalacaktır. Kifayetsiz kalır sözler, içinizde kalır bir açıdan her şey. Ege'nin karanlık suyunda yiten 7 can: Mustafa Said Zenbil, Meltem Zenbil, Mahir Işık (2 aylık bebek) ve Kevser Sezer ilk olarak isimleri belirlenler.

EGE'DEN ARŞA ÇIKAN ÇIĞLIK!

Maden ailesinin dramı da benzer bir dram. Meriç'te yiten canlar gibi... Meriç Nehri'nin acısı yürekte taze ve hâlâ yası tutulurken, kaybolan minik bedenler kara-koyu sulardayken, Ege Denizi'nden peşi sıra gelen facialarla da sarsılıyoruz.

Ege'nin aldığı minik canlar ve öğretmenler, ilim erbabı insanlar...

Azgın suların nerelere taşıdığı bilinmeyen

yitikler, masum, küçüçük yürekler. Ateş düştüğü yeri yakıyor. El hak... Ve o ateşin her bir parçası, değişik şekilde hemen hemen her gün hanemize düşüyor. Bu ateş binlerce kilometre uzaklıkta Avustralya'da bizi kora çeviriyor. Yer, zaman, mevsim ve asır tanımıyor, baskılardan kaçışlar sonucu meydana gelen facialar.

Suda boğulanı mı, trafik kazalarında sönen hayatları mı sıralayalım? Cezaevlerinde çile çeken anne ve bebekleri mi, yoksa güvenlik tehdidinden dolayı saklanan ailenin tedavi etti remediği için vefat eden minik yavrusunu mu? Hangi birini sayalım ki?

Rize'de eşi tutuklu polis memuru Lütfü Dalga ile görüş yolunda geçirdiği kazada ağır yaralanan ve hayatını kaybeden Hicran Dalga toprağa verildi. Lütfü Dalga'yı, 7 saat içinde eşini toprağa verdikten sonra yeniden cezaevine götürdü gaddar bir yönetim... Annesi vefat eden, babası hapisaneye götürülen küçük Sibel Erva'yı 75 yaşındaki babaannesinin yanına bırakacak kadar, şirazeden çıkmış bir yargıç ve yargı anlayışı...

Siz hiç mi Allah'tan korkmuyorsunuz? Üzüntü ve çaresizlik içinde cümleleri kurmaya çalışıyorum. Bu hoyratlık karşısında gözyaş-

ların damlaları klavyemi ıslatıyor. Titrek ellerimin, takatsiz kollarımın gücüyle klavyeye dokunuyor parmaklarım. Üzülüyorum, bu mazlumlara çekirtilen zulüm karşısında. Kahroluyorum, masumlara her türlü vahşeti yaşatıp sonra da dünyaya, adaletten dem vuran gırtlak ağalığına.

Daha birkaç gün önce, BM kürsüsünden "Herkes için adalet, herkes için barış, herkes için özgürlük, herkes için huzurlu ve güvenli bir gelecek..." diye haykırıyordu dünya liderlerine, 'One Minute'nin mucidi.

Utaç duyuyorum, Midilli'de minik yavruların ölümüne sebep olanların, BM kürsüsünden Aylan bebeğin cesedinin üzerinden kirlî siyaset devşirenlerden, timsah gözyaşları dökenlerden, nutuk atanlardan, şarlatanlık yapanlardan... Zulümleri Arş'a ulaşan bir kavim ve mazlumun ah-u efganı, yüreğimi yakıyor.

Ege'de boğulan 5 i çocuk 7 masum için, "Tarihi düşman Yunanlar" ve medyası: Ege'de can veren melekler" derken, siyasal İslamcı faşistler ve yayın organları ise "Kaçan teröristler" diyecek kadar insanlıktan uzak, kin, nefret, gayz ve öfke dolu, "dindar" bir iktidarı kindar bir kitleyle karşı karşıyayız. Suda boğulan bebeklere karşı bile müsahadan ve ahlaktan uzak, nobran bir toplum.

Düşünün bir anne ve babayı... Henüz yeni doğmuş sevgili yavruları, zalimden kaçıyor, kaçarken soğuk ve kara sulara can veriyor. Ve bu dram karşısında, "Kaçan teröristler" diyecek kadar dinden, inançtan, duygudan empatiden uzak bir medya. Heyhat ki bu kara, hem de kapkara haberi yazacak ve nakledecek, televizyon kanalı da gazete de yok memleket saatinde...

Havuz trolçesi Hilal: "Cemaate çok merhametli davranıyorlar." diyerek, daha çok baskı ve zulüm istemişti. Şimdi sormak lazım bu yoz-yobazlara; içiniz rahatladı mı? Tamin oldunuz mu Ege'de can veren anneler,

Mustafa Said Zenbil

Meltem Zenbil

Kevser Sezer

Mahir Işık

(4 aylık bebek)

Vefat sebepleri:

Ege'de boğulma

Vefat tarihleri:

27 Eylül 2019

babalar, bebekler ve yavrular için? BM'de haykardığımız zulmü, Suriye, Filistin, Keşmir, Mısır, Yemen, Libya, Karabağ, Myanmar ve Çin'de aramaya gerek var mı? Aylan bebeğin fotoğrafıyla hamaset kusan, şov yapan asrın katmerli münafıkları, Ege'de boğulan masum bebeklerin, annelerin feryadı ve dramı karşısında neden lâl kesiliyorsunuz? Aylan bebek, Suriye'de yaşananları nasıl resmediyorsa, Anadolu coğrafyasında 21. asırda yaşanan mezalimi, soykırımı anlatan hakikatlar da Ege'de, Meriç'te gerçek yüzünü ortaya koyuyor.

KARANLIK BİR ÇAĞDA, MAZLUMLARIN KERBELASI!

Yezidi düşünce, sarı hastalık gibi kol geziyor. Anadolu tam anlamıyla Kerbela'ya döndü. Kerbela ise zalim Yezit'i ve zulüm yaptığı Peygamberimiz'in (sas) sevgilisi Hazreti Hüseyin'in şahadetini bize hatırlatıyor. Gül Peygamber'in torunu İmam Hüseyin, Kerbela'da şehadet şerbeti içince; matem, hüznü, bürümüş her yanı.

Her gün bir Hüseyin'in feryadına yol veriliyor. Ocaklara ateş düşüyor.

Avustralyalı sanatçı Missi Higgins, Aylan

Bebek ve ailesinin Suriye ve Kanada hattındaki dramını; "Oh Canada" isimli bir şarkıya dönüştürmüştü. O şarkının bazı sözleri, adeta dün Sakız Adası'nda, minik yavruların kıylara çarpıp yankılandığı çığlıklara da tercüman olmuş gibi... O sözlerin bazıları şöyle:

"*Oh Kanada...
Eğer beni duyabiliyorsan,
Denize karşı kollarını açmayacak mısın?
Oh Kanada...
Eğer bana yardım edebilersen,
Tek istediğim ailem için güvenli bir yer...
Günler uzun, geceler daha da uzundu...
Ve bebekler asla annelerinin yanından ayrılmıyordu,
Ama bot küçük ve dalgalar şiddetleniyordu,
Ve hayatta kalamayacaklarından korkmaya başlamışlardı.*"

Ömer Hayyam'ın bin yıl önceki sözleriyle bitireyim yazımı: 'Elimde olsa bu dünyayı küçümserdim, iyisine de kötüsüne de yuh çekerdim. Daha doğrusu bu aşâğılık yere, ne geldim, ne yaşardım, ne de öldürdüm.'

